

וברצועות שבראשה **עד שתתרכב**, כדי שיכנסו המים ביניהם לשערותיה⁽⁴⁾.

חיישינן, שהרי לא תגלה את שערה ברשות הרבים⁽⁵⁾.

ולא תצא האשה **בטוטפת** — שהוא כמין ציץ המגיע מאוזן לאוזן, ולא **בסרביטין** — שהוא כמין ציץ, ומצדדיו יורדים הקצוות על הלחיים, בזמן שאינן תפורין. שאנו חוששים שמא תשלוף אותם מראשה כדי להראותם לחבירתה, ותוליכם ארבע אמות ברשות הרבים. אבל בתפורים יחד עם השבכה לא

ולא תצא **בכבול** שהוא כיפה של צמר לרשות הרבים. אבל לחצר שאינה מעורבת התירו בכבול [בלבד], כדי שתהיה מקושטת ולא תתגנה על בעלה⁽⁶⁾.

ולא תצא **בעיר של זהב**, שהוא תכשיט עגול ומציירין בו דוגמת עיר, ומחברים אותו

4. רש"י. ופירש הפרי מגדים [שג, א] שהכונה היא שתופה את החוטים, אבל הב"ח [שם] הבין ברש"י שתופה את הקליעה שבשערות.

ומבאר הפרי מגדים, שלהלן במשנה [סד, ב] אמרינן שיוצאה אשה בחוטי שער ופירש רש"י שהם קלועים בתוך השער, וכאן אסרו לצאת ולטבול בחוטי צמר עד שתתרכב, והיינו שחוטי צמר חוצצים בטבילה כשהם מהודקים ואם הם רפויים אינם חציצה, וחוטי שער אפילו כשהם מהודקים אינם חוצצים ולכן אשה יכולה לצאת בהם בשבת.

ולדעת התוספות והרא"ש הנ"ל שמדובר במשנה בחוטים קשורים מעל השערות, אם כן חוטים הקלועים בתוך השערות חוצצים ואפילו חוטי שער, ומותר לצאת בהן בשבת ואין חשש שתטלטלם משום שאסור לסתור קליעה בשבת. וחוטים הקשורים על השער — בחוטי צמר צריך להרפות את הקשר וחוטי שער אינם חוצצים. וכתב שמהשו"ע ביו"ד [קצח, ב] משמע שאם השער קלוע אין צריך לסתור את הקליעה לטבילה וכדעת רש"י, ולדעת הרא"ש ותוספות צריך לסתור את הקליעה, [ובלאו הכי צריך לסתור כדי לקיים תקנת חפיה].

ויש עוד חילוק לדינא בין הפירושים במשנה, שלדעת רש"י מבואר במשנה שחוטים הקלועים בתוך השערות מספיק להרפות אותם ואז אינם

חוצצים, אבל לדעת תוספות והרא"ש רק כשהם קשורים על השער מועיל רפיון ואם הם קלועים בתוכו לא יועיל רפיון, וכך פסק השו"ע ביו"ד [שם].

והעיר בבואור הגר"א [שג, א] שהשו"ע לגבי שבת הביא את שתי הדיעות אם מותר לצאת בחוטים קלועים, וביו"ד [קצח, ס] פסק לגבי טבילה שאם החוטים קלועים לא מועיל רפיון כדעת התוספות ולא הביא את דעת רש"י.

5. רש"י. וכתב הרמ"א [שג, ב] שבתולה שאינה אסורה בגילוי הראש, אסור לה לצאת גם אם הם תפורים בסבכה משום שיש לחשוש שתורידם עם הסבכה ותטלטלם.

6. רש"י. וכך מבואר בגמרא להלן סד, ב. ושאר תכשיטים אסרו אפילו בחצר שמא תצא בהם לרשות הרבים. ורש"י לא כתב חילוק בין אם החצר מעורבת או אינה מעורבת.

אך נחלקו בדין זה הפוסקים: יש שסוברים ששאר תכשיטים אסורים אפילו בבית וכל שכן בחצר מעורבת שמא תצא בהם לרשות הרבים, ויש אומרים שבחצר לא אסרו כלל ואפילו שאר תכשיטים ואפילו כשהחצר אינה מעורבת, ויש שסוברים שחצר שאינה מעורבת דינה כרשות הרבים ואסור לצאת בה בתכשיטים, חוץ מכבול